

stiller nogen Sammenligning mellem den Stilling, jeg tidligere har indtaget, og den, jeg indtager nu, ikke den allermindste. Men jeg er af den Formening, at det at yde disse Laan af Staten er en noget for kunstig Maade at opretholde Byggevirksomheden i Hovedstaden paa. Jeg erkender med den meget ærede Konseilspræsident, at Forslaget er begrænset til Nedrivning af usunde Boliger. Men det maa være Københavns Kommunes egen Sag at træffe de fornødne Foranstaltninger i saa Henseende. Jeg tror, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, er det ikke den rette Vej vedblivende at gaa videre med Byggevirksomheden.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde stemme for de 10 Millioners Garanti med Glæde. Jeg forlanger heller ikke, at det ærede Medlem skal stemme for dette Forslag med Glæde. Han maa godt gøre det sukkende, naar han blot vil stemme for det. Jeg fik ingen Oplysninger om, hvorledes det ærede Medlem tidligere havde stillet sig overfor Love, der ydede Laan i lignende Øjemed som dette. Men da det ærede Medlem ikke vil oplyse os om det, saa maaske jeg maa tillade mig at gøre det. Det viser sig, at den Betænkning, der blev afgiven den 21. Marts 1887, er undertegnet med det ærede Medlems Navn, hvorved han tilraader at yde et Laan til Københavns Kommune i et lignende Øjemed som det, denne Lov omhandler.

Birck: Jeg deler de Betænkeligheder, der ere fremkomne fra det meget ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, fordi jeg tror, at det ikke vil hjælpe synderligt paa det, det skal hjælpe. Og jeg er ikke meget ivrig for at forcere Byggevirksomheden. De Mennesker, der sidde der i de nævnte Boliger og Gader, ville ikke være meget bedre stillede, om de skulle bo i andre Gader, saa jeg er ikke heller sikker paa den Gavn, de paatænkte Foranstaltninger ville gøre. Forholdet bliver derfor for mig rent lokal-patriotisk, by-patriotisk. Kan man give min By et Laan, som Byen kan forsvare at modtage, og det kan man, siger jeg for saa vidt Ja. Højre har tidligere præciseret sin Stilling ved et særligt Forslag, men det har man ikke taget noget Hensyn til i Udvalget. Jeg ved ikke — jeg blev kaldt andetsteds hen —, om den højtærede Konseilspræsident igen under denne Forhandling har udtalt, at man

virkelig vil forcere Statens Arbejde udenfor København. Vi ønske ikke særlig, det skal være i København, det kan ogsaa være udenfor København; saa kunne vore Folk herinde fra komme ud dertil. Men da det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) ikke er og ikke ønskede at være Medforslagsstiller til vort Forslag, vil han heller ikke kunne forundre sig over, at hans Stilling ikke kan blive normgivende for de andre Medlemmers Afstemning.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—3 af Udvalget (se Tillæg B.) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Tekst, saaledes ændret, samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Overpræsidenten i København og Amtmændene.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5100 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3801).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Blem): Til anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Overpræsidenten i København og Amtmændene er der af Udvalget med Undtagelse af 2 Medlemmer stillet 2 Ændringsforslag til § 1. Begge Ændringsforslag gaa ud paa, at de i Lovforslaget foreslaaede Alderstillæg nedsættes fra 600 til 500 Kr., og at Slutlønnen nedsættes fra 8,800 Kr. til 8,500 Kr. for Overpræsidenten og fra 8,400 Kr. til 8,000 Kr. for Amtmændene. Jeg tillader mig at anbefale disse Ændringsforslag.

Af Betænkningen fremgaar det, at man har stillet disse Forslag, fordi man ønskede, at Lønningerne skulde være ens for Amtmændene og Departementscheferne